

Reactie wetsvoorstel Afschaffing abonnementstarief Wmo 2015 gemeente Oosterhout 7-2-24

Bij deze reageert gemeente Oosterhout op de volgende voorgenomen wijzigingen uit het wetsvoorstel:

1. Afschaffing van het abonnementstarief voor Wmo-maatwerkvoorzieningen door invoering van een inkomens- en vermogensafhankelijke bijdrage (ivb).
2. Afschaffing van het abonnementstarief voor algemene voorzieningen die gepaard gaan met een duurzame hulpverleningsrelatie en de invoering van een eigen bijdrage die:
 - 1) niet hoger mag zijn dan de kostprijs van de voorziening;
en bovendien
 - 1a) niet hoger dan de minimum ivb
 - 1b) niet hoger dan “financieel passend”(keuze tussen 1a en 1b wordt gemaakt ná internetconsultatie)

Bezwaren:

1. De kosten voor gemeenten na de invoering van het abonnementstarief worden geraamd op 450 miljoen euro. Met de herinvoering van een ivb wordt ervan uitgegaan dat er in totaal 390 miljoen euro netto bespaard gaat worden. Deze middelen zullen direct uit het Gemeentefonds worden gehaald. Echter is wat ons betreft wenselijk dat dit wordt gebaseerd op daadwerkelijk behaalde financiële resultaten.

De aanzuigende werking is vooral bij hulp bij het huishouden opgetreden. Wij betwijfelen dat met het huidige wetsvoorstel de aanvragen voor hulp bij het huishouden zo sterk terug af zullen nemen, dat het niveau van vóór het abonnementstarief weer bereikt wordt:

- Aangezien maximaal de kostprijs geïnd wordt als ivb, blijft het altijd aantrekkelijk om hulp bij het huishouden via de gemeente te regelen. Er zal nagedacht moeten worden over een aanvullende prikkel die het zelfoplossend vermogen van mensen meer aanspreekt.
- Er is krapte op de markt waardoor het in de praktijk überhaupt niet gemakkelijk is particulier een hulp bij het huishouden te regelen. Los

van financiële afwegingen, zou dat ook een reden zijn om hulp bij het huishouden via de Wmo te blijven ontvangen. Aangezien dit meer zekerheid en gemak biedt.

- Voor de meeste Wmo cliënten blijft het maximale bedrag van 275 EUR onder de kostprijs van de Wmo voorziening(en). Dit zorgt voor een aanzuigende werking van de Wmo. Daarom zou overwogen moeten worden of de maximale ivb niet hoger zou moeten zijn. Wij betwijfelen of het maximum van 275 EUR voldoende effect heeft op hogere inkomens met meerdere Wmo voorzieningen.
- Er is momenteel geen rekening gehouden met indexering van de ivb.

2. Als gemeente willen we inwoners die begeleiding nodig hebben op het juiste moment helpen. Door invoering van de ivb, ook bij begeleiding, kan een verhoogde eigen bijdrage voor iemand belemmerend werken waardoor diegene juist niet naar de gemeente stapt voor hulp. Met het risico dat problemen groeien en uiteindelijk tot hoge kosten, zwaardere zorg en risico's omtrent veiligheid en leefbaarheid zorgen. Vanuit dat perspectief moet gekeken worden of het huidige voorstel wel passend is voor begeleiding. Gemeenten kunnen lokaal een lagere bijdrage voor begeleiding vaststellen. Verschillen in kosten en daarmee toegankelijkheid van begeleiding tussen omliggende gemeenten is onwenselijk. In het bijzonder in samenwerkende beschermd wonen regio's.

3. Gezien de stijging van de eigen bijdrage wordt het pauzeren en restitueren van de eigen bijdrage belangrijker. Nu wordt het abonnementstarief doorgerekend, ook al was er bijvoorbeeld in de vakantieperiode een keer minder hulp. Maar als de eigen bijdrage aanzienlijk hoger wordt zal hier vaker de wens tot pauzeren bestaan. Dit zorgt voor extra werklast voor de consultants bij de gemeente, terwijl de uitvoeringscapaciteit bij gemeenten schaars is.

4. Om de uitvoering verder te ontlasten is het wenselijk dat in het systeem van het CAK de kostprijs ingebouwd wordt (net zoals bij woningaanpassingen en hulpmiddelen) zodat de eigen bijdrage nooit hoger uit kan vallen dan de kostprijs van de voorziening en het CAK zelf de ivb kan innen.

Onduidelijkheden:

1. In het wetsvoorstel worden twee keuzes gegeven over de eigen bijdrage van algemene voorzieningen. Deze twee keuzes komen erop neer dat bij optie 1a de eigen bijdrage voor algemene voorzieningen met duurzame

hulpverleningsrelatie gemaximeerd wordt op het laagste tarief van de ivb van 20,60 EUR. En dat optie 1b beleidsruimte aan gemeenten biedt om zelf de hoogte van de eigen bijdrage voor algemene voorzieningen te bepalen, zolang deze 'financieel passend' is.

Met betrekking tot optie 1a vinden we de inperking voor het kunnen vragen van een ivb voor een algemene voorziening niet wenselijk. Aangezien de mogelijkheid opengehouden moet worden voor gemeenten om meer in te zetten op algemene voorzieningen en daar een passende bijdrage voor te vragen.

Met betrekking tot optie 1b 'financieel passend': de term financieel passend is niet concreet gemaakt. Hier zouden meer richtlijnen voor moeten zijn. Wanneer dit niet gedaan wordt, kunnen er significante verschillen tussen gemeenten ontstaan die oneerlijk kunnen voelen.